

Årsberetning 2009
fra Klagenævnet under Felis Danica

Klagenævnet har følgende medlemmer, Peer R. Amundsen, Birgitte Kold Kjeldsen, Birthe Grønkjær, Kurt Kjær Olesen og to suppleanter Susan Elvekjær og Vibeke Lerche. Nævnets formand Allan Lund Christensen valgte at forlade nævnet i begyndelsen af 2010. Klagenævnets medlemmer vil gerne takke Allan for godt samarbejde. Klagenævnet har fået hjælp af Suzanne Trolle til at få færdiggjort sagerne. Klagenævnet vil også gerne takke Suzanne for effektiv hjælp.

2009 var ikke det bedste år for Klagenævnet, kun ganske få afgørelser blev udsendt til de involverede parter og dette kan vi selvfølgelig kun beklage. Alle indkomne sager i 2009 er blevet behandlet, men svarene blev aldrig sendt. Nævnet har erkendt at der ligger en stor risiko i at lade for meget arbejde ligge på enkelte personer og det var, hvad der skete her. Klagenævnet vil efter næste valg finde en mere fremadrettet og holdbar løsning på sagerne. Klagenævnet har de sidste to måneder arbejdet kraftigt på at få "rent bord" og målet er nået. Vi har i årets to første måneder udsendt en del svar og ved rapportens afslutningen verserer 1 sag. Denne sag er sendt i høring hos indklagede.

-o0o-

Nedenfor følger en redegørelse for de sager, hvori Nævnet har truffet afgørelse i 2009.

KN 08-09

Der klages over køb af en Maine Coon killing, som årsag til klagen anføres, at katten led af diverse skavanker, generelt var utrivelig og til sidst blev aflivet på grund af en formodning om, at katten led af FIP. Klageren har derfor krævet købesummen på 2.000, kr. tilbagebetalt af sælger.

Nævnet behandlede sagen og der var enighed om at det var nødvendigt med yderligere oplysninger for at behandle sagen. Nævnet har behandlet klagen igen i januar 2010.

Et enigt nævn har besluttet at afvise at behandle klagen, da nævnet ikke har modtaget de ønskede oplysninger. Nævnet har således ikke mulighed for at behandle sagen, da denne ikke er tilstrækkeligt oplyst.

KN 08-12

Der klages over køb af en Skovkattekilling, som årsag til klagen er anført, at katten lider af løse knæled/skåle og haleknæk. Katten blev solgt i en alder af 11 uger og haltede ved leveringen. Køber rettede straks henvendelse til sælger, der oplyste, at den formentlig havde forstrakt en sene på grund af vild leg og bad hende holde katten lidt i ro. Køber har givet 3.000,- kr. for katten og har anmodet nævnet om, at hun tilkendes 2.000,- kr. som forholdsmæssigt nedslag i købesummen.

Sælger svarer på købers henvendelse, hvor fejlene beklages, men sælger tager ikke stilling til et eventuelt nedslag i købesummen. Indklagede har ikke svaret på nævnets henvendelse.

Nævnet har behandlet din klage senest på møde i begyndelsen af 2010

Et enigt nævn har besluttet, at sælger skal tilbagebetale 2.000,- kr., som forholdsmæssigt nedslag i købesummen, jf. købelovens § 42, stk. 1. Det er det nedslag, som køber har krævet, og da de ikke har svaret på nævnets henvendelse, og nedslaget ikke kan anses for at være urimeligt, set i forhold til de mangler som katten har, lægger nævnet således købers påstand til grund for sin afgørelse.

Ved gennemgang af sagen har nævnet noteret sig, at killingen er leveret til køber i en alder af 11 uger. Det er en overtrædelse af Felis Danicas regler for salg af killinger. En killing skal være 12 uger ved leveringen.

Nævnet finder det kritisabelt killinger leveres i en alder af 11 uger, da reglen er begrundet i killingens velfærd.

Da sælger ikke har svaret, ser nævnet sig nødsaget til at lægge købers oplysninger til grund i sagen.

KN 08-13

Der klages over køb af en Exotic Shorthair killing. Katten er købt den 8. august 2004, avlsrettighederne til katten er tilkøbt den 23. maj 2006.

Som årsag til klagen er anført, at katten led af PKD. Da PKD er en arvelig sygdom, må manglen have været til stede ved leveringen. Der kræves derfor kattens salgspris refunderet samt erstatning efter købeloven, i alt 8.650,- kr. Der rettes henvendelse til opdrætteren, hvor der forlanges erstatning for de udgifter, der har været i forbindelse med kattens sygdom samt godtgjort købesummen og avlstillægget for katten.

Indklagede har i et brev til nævnet oplyst, at de ikke finder, at der kan gøres hverken erstatningsansvar eller mangelsbeføjelser gældende over for dem, da der er gået mere end 2 år efter købet af katten. Derudover har de tilbudt en PKDfri killing til halv pris.

Nævnet har behandlet sagen på et møde i januar 2010. Der var blandt nævnets medlemmer enighed om, at der efter købeloven ikke er erstatningspligt for de relevante udgifter, som er afholdt på grund af kattens sygdom og død.

Købelovens § 42, stk. 2 siger: "Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses for tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køber kræve skadeserstatning."

Der findes i det konkrete tilfælde ikke belæg for at antage, at opdrætterne var bekendt med sygdomsanlægget, og kan derfor ikke ifalde et erstatningsansvar efter købeloven.

For så vidt angår nedslag i købesummen på grund af en mangel ved det købte, kræver det ikke, at sælger var vidende om manglen ved købet.

Selve kattens pris på 2.500 kr. kan ikke reduceres, da der er gået mere end 2 år efter købet.

Der er derimod sket et nyt køb den 23. maj 2006 ved tilkøb af avlsrettighederne. En avlsret er populært sagt en opgradering af den oprindelige vare. Denne rettighed er omfattet af købelovens regler om mangler ved det købte, da manglen blev opdaget ca. 1 år efter købet, og der er klaget inden for en rimelig frist.

Det er nævnets opfattelse at PKD ikke er en mangel i købelovens forstand for så vidt angår avlsmulighederne. Der er ikke forbud mod eller restriktioner på at avle på katte lidende af denne sygdom. Det er op til den enkelte opdrætter at vælge, om man vil opdrætte på katte lidende af denne skavank. Hvis det er vigtigt at undgå at avle på katte lidende af PKD, burde klageren derfor selv have undersøgt katten inden der købes avlsret. Klagenævnet vil gerne påpege at klageren selv har haft katten gående og derfor er den nærmeste til at undersøge katten for PKD, inden klageren købte avlsretten.

KN 08-14

Der klages over køb af en Maine Coon killing, salgspris 1.800,- kr. Som årsag til klagen er anført, at katten ved leveringen led af en overproduktion af ørevoks, der bevirkede, at der senere opstod infektion i øret, der krævede adskillige dyrlægebehandlinger. Derudover lider katten af kronisk snue. Dernæst anfører klageren, at katten ikke er blevet undersøgt og revaccineret i begyndelsen af februar som anbefalet i den første vaccinationsattest. Der kræves derfor 9.711,92 kr. i erstatning efter købeloven.

Nævnet har forelagt klagen for indklagede, der har oplyst, at katten blev revaccineret, chippet og kastreret hos dyrlægen i februar 2008. Katten blev ved den sidste undersøgelse fundet sund og rask, og der er medsendt en erklæring herom fra dyrlægen fra december 2008, der bekræfter forløbet. Indklagede har oplyst, at hun har tilbudt, at lade handlen gå tilbage, således, at hun får katten retur og klageren får den fulde købesum tilbage.

Nævnet har behandlet klagen senest på møde den 23. januar 2010

Et enigt nævn har besluttet at der ikke kan tilkendes erstatning efter købeloven.

Købelovens § 42, stk. 2 siger: "Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses for tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køber kræve skadeserstatning."

Der findes i det konkrete tilfælde ikke grundlag for at antage, at opdrætterne var bekendt med sygdomsanlægget, og der kan derfor ikke ifalde et erstatningsansvar efter købeloven. Katten er undersøgt og vaccineret af en dyrlæge to gange forinden leveringen. Dyrlægen har ikke bemærket noget unormalt i ørerne.

Det er erkendt, at katten havde meget ørevoks. Dette er ikke unormalt og bevirker yderst sjældent, at der opstår infektion i øret. For meget ørevoks er i langt de fleste tilfælde et kosmetisk problem. Infektionen er ifølge det oplyste opstået i juli måned 2008, hvor der første gang rettes henvendelse til sælger. Det er usandsynligt, at en infektion, der viser sig ca. fem måneder efter leveringen skulle have været til stede ved leveringen. Den formodningsregel, der er i købeloven for, at mangler, der viser sig inden et halvt år efter leveringen, også har været til stede på leveringstidspunktet, findes dermed ikke at kunne anvendes. Dertil kommer, at 1.800,- kr. må anses for at være en rimelig pris, for en chippet, kastreret kælekat med stamtavle.

Nævnet er enig med klageren, at det havde været hensigtsmæssigt, at vaccinationsattesten havde medfulgt katten ved leveringen også af hensyn til senere vaccineringer mv.

KN 08-15

Klagerne bestilte engang i 2008 en British Shorthair killing hos indklagede. På et ikke nærmere oplyst tidspunkt betalte klagerne til indklagede et "depositum" på 1.500 kr. Klagerne aflagde i begyndelsen af september 2008 indklagede et besøg for efter aftale at vælge en killing fra et kuld på fem. Det viste sig, at tre killinger var døde ugen før, og klageren vurderede de øvrige killinger som svage og valgte ingen af dem.

Klagerne har krævet beløbet på 1.500 kr. tilbagebetalt. - Indklagede har ikke udtalt sig over for Klagenævnet.

Klagenævnet er enig om vurderingen af sagen:

Beløbet på 1.500 kr. blev betalt, uden at parterne angiveligt indgik nærmere aftale om, hvad beløbet skulle dække. Udgangspunktet er, at uklarheden herom er klagerens risiko. De var nærmest til at sørge for at præcisere, hvad betalingen skulle dække og under hvilke betingelser, beløbet eventuelt skulle kunne kræves tilbagebetalt.

Et "depositum" vil normalt være en sikkerhedsstillelse for en parts opfyldelse af en aftalt forpligtelse. Bliver en købsaftale ikke opfyldt, kan et betalt depositum sædvanligvis ikke kræves tilbagebetalt, uanset hvad årsagen er til, at købet ikke bliver gennemført. Er betalingen derimod en forudbetaling og benævnt sådan, skal beløbet normalt tilbagebetales, hvis købet ikke bliver gennemført. Hvis årsagen er, at køberne ikke vil vedstå aftalen, kan der være tale om, at sælgeren kan modregne sit eventuelle erstatningskrav, hvis køberne ikke har rimelig grund til ikke at vedstå aftalen og gennemføre købet.

Selv om klagerne ikke har sikret sig bevis for, hvad betalingen skulle dække, og selv om dette som udgangspunkt må komme klagerne til skade, finder Klagenævnet alligevel at burde give klagerne medhold. Nævnet lægger vægt på, at klagerne, da de betalte beløbet til indklagede, med rette havde en forventning om at kunne vælge mellem fem killinger. Denne forventning kunne ikke opfyldes, da valget blev indskrænket til at bestå mellem to killinger. Under disse omstændigheder finder nævnet det ikke rimeligt at afskære klagerne fra at kræve tilbagebetaling.

Klagenævnet pålægger derfor indklagede inden 14 dage fra dags dato at betale 1.500 kr. til klagerne.

KN 08-16

Der klages til Klagenævnet over køb af 4 Hellige birma katte, som årsag til klagen er anført, at tre af kattene er døde af FIP. Den første kat i 2006, 2 måneder efter overdragelsen, den anden kat i 2006, et ½ år efter overdragelsen, og den tredje kat i 2007, 9 måneder efter overdragelsen. Klageren har begrundet de sent indkomne klager med, at hun ikke var klar over, at købeloven også gjaldt ved køb af levende dyr.

Der stilles et krav om erstatning efter købeloven på i alt 29.136,67 kr.

Et enigt nævn har besluttet at afvise at behandle klagen.

Som årsag til nævnet afvisning oplyses, at købeloven kræver, at køber gør sine krav gældende mod sælger inden for en rimelig tid efter, at manglen er opdaget. Reglerne fremgår af købelovens § 81, om forbrugerkøb og § 27 og § 52, stk. 1, om almindeligt køb. En klage indgivet efter 2 år og 5 måneder efter skadens indtræden kan ikke anses for at være inden for en rimelig frist.

At der er indtruffet forældelse betyder, at mangler ved det købte ikke længere kan gøres gældende overfor sælger, således at samtlige de misligholdelsesbeføjelser, som ellers ville tilkomme køber efter købeloven, går tabt. Reglen, der kan synes firkantet, betyder, at konstateres der en skjult mangel ved en meget dyr genstand efter 2 års forbrug, kan der ifølge købeloven ikke gøres krav gældende mod sælger. Fristen er også indsat for at beskytte sælger mod meget gamle krav og må ses som en afvejning af modsatrettede interesser. Ukendskab til reglerne i købeloven kan ikke bevirke en længere klagefrist.

Da kravene mod sælger er forældede, har Klagenævnet ingen mulighed for at gå ind i sagen og må derfor afvise at foretage sig yderligere i anledning af klagen.

KN 09-01

Der klages til Felis Danicas Klagenævn over urimelige vilkår i en kontrakt. Kontrakten er indgået i forbindelse med salg af Hellig Birma killing til udstilling og avl.

Klageren begrundet sin klage med, at hunkatten, som oprindeligt blev købt, havde restriktioner på afkommet, de måtte ikke benyttes til avl, og da hunkatten kun fik én killing, en hankat, finder køber det urimeligt, at denne hankat ikke ifølge kontrakten må benyttes i avl eller at der er restriktioner på salget af hans killinger.

Nævnet har forelagt klagen overfor indklagede, der har oplyst, at kontrakten er udarbejdet i fællesskab med tanke på, at der ikke senere skulle opstå fortolkningstvivl. På udarbejdelsestidspunktet var parterne selvfølgelig ikke klar over, at katten havde vanskeligheder ved at føde, således at der kun kom en overlevende killing efter hende. På den baggrund lavede opdrætter en tilføjelse til kontrakten, således at hankillingen kunne indgå i avl, og killingerne kan videresælges uden restriktioner.

Et enigt nævn besluttede at afvise at behandle klagen. Som årsag til afvisningen anføres, at opdrætter, så vidt nævnet kan vurdere har imødekommet alle indvendinger omkring kontrakten, således at hankatten kan benyttes i avl, og hans eventuelle killinger sælges uden avlsrestriktioner.

Nævnet finder det derfor uforholdsmæssigt at foretage sig videre i sagen.

Såfremt nævnets afvisning ikke er korrekt opfattet, er begge parter velkomne til at indbringe sagen på ny med præciseringer af klagepunkterne.

KN 09-02

Der klages til Felis Danicas Klagenævn over udtalelser og offentlige påstande i forbindelse med salget af en Hellig Birmakat. Klageren er af den opfattelse at indklagede har handlet svigagtigt ved at påstå katten syg, således at de anså det som en nødvendighed at hæve købet og derudover har omtalt kat og klagerens salg af katten på en ærekrænkende måde i det offentlige rum. Katten er efter klagers opfattelse sund og rask og har ikke udvist nogen form for sygdomssymptomer efter, at de har fået katten tilbage.

Nævnet har forelagt klagen overfor indklagede, der har udtalt, at indklagede finder klagerens udtalelser for ærekrænkende, og at parterne var enige om at hæve handlen på grund af manglerne ved katten, og at parterne ligeledes var enige om, at halvdelen af købesummen skulle refunderes ved ophævelse af handlen.

Klagenævnet er enig om at afvise at behandle jeres klage.

Som årsag til nævnets afvisning skal oplyses, at nævnet ikke har mulighed for at behandle klager over ærekrænkende udtalelser eller usande påstande på diverse mailinglister eller lignende, jf. vedtægterne for nævnet § 2. Sådanne udtalelser hører ind under injurielovgivningen i straffeloven eller evt. pressenævnet, hvis der er tale om udtalelser i fora, der er undergivet pressenævnets kompetence.

For så vidt angår ophævelse af handlen på et rigtigt eller urigtigt grundlag, har nævnet heller ikke mulighed for at gå ind i sagen.

Begge parter var enige om, at handlen skulle ophæves på grund af mangler ved katten og om betingelserne herfor. At katten senere efter klagerens opfattelse var sund og rask er en fordel for klageren, da de ved handlens ophævelse måtte påregne at få en syg kat retur. Klageren har heller ikke i klagen påstået tilbageleveringen ophævet, således at indklagede får katten retur og klager tilbagebetaler købssummen.

KN 09-03

Der klages til Felis Danicas Klagenævn over køb af Britisk Shorthair killing, Klageren har begrundet sin klage med, at killingen var syg og undervægtig ved leveringen og senere måtte aflives på grund af formodet FIP. Han kræver købesummen tilbage, da killingen var undervægtig og syg ved leveringen og kræver derudover sine dyrlægeregninger refunderet.

Indklagede har som svar på klagen oplyst, at katten var sund og rask ved leveringen. Med hensyn til undervægten har indklagede oplyst, at der opdrættes på gamle britelinjer, hvor kattene udvikler sig langsommere. Endvidere finder indklagede, at påstandene mod hende mangler beviser.

Et enigt nævn har besluttet, at indklagede ikke kan gøres erstatningsansvarlig for dyrlægeudgifterne i forbindelse med kattens sygdom og død.

Købelovens § 42, stk. 2 siger: "Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses for tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køber kræve skadeserstatning."

Der findes i det konkrete tilfælde ikke grundlag for at antage, at opdrætter var bekendt med sygdomsanlægget, og kan derfor ikke ifalde et erstatningsansvar efter købeloven.

Nævnet finder derimod, at indklagede bør have et forholdsmæssigt nedslag i købesummen efter købelovens § 42, stk. 1, da det i det konkrete tilfælde må anses for sandsynligt, at manglen ved killingen var til stede ved leveringen.

Nævnet har her lagt til grund, at killingen var meget undervægtig og sløj ved leveringen, også selv om der er tale om gamle, sent udviklede linjer og meget hurtigt efter leveringen viste tegn på generel utrivelighed. Det er korrekt, som indklagede anfører i sit svar til Klagenævnet, at der ikke er ført bevis for killingens præcise dødsårsag, men efter købeloven er der generelt en formodning for, at de mangler ved det solgte, der viser sig inden et halvt år efter leveringen, har været til stede ved leveringen. Formodningen er lovfæstet i købelovens § 77a, stk.3, men finder til en vis grad også anvendelse ved almindelige køb. I det konkrete tilfælde finder nævnet det utænkeligt at fastslå, at manglen var til stede ved leveringen.

Nævnet har derfor besluttet, at indklagede efter købelovens § 42, stk. 1, skal tilbagebetale Klageren 3.000,- kr. som et forholdsmæssigt nedslag i købesummen. Beløbet er ansat efter et skøn. I vurderingen er også indgået, at køber til en vis om end ringe grad var klar over, at killingen ikke var rask ved leveringen.

KN 09-04

Der klages til Felis Danicas Klagenævn over mangler på en Maine Coon kat tilbagekøbt af indklagede

Klageren har i klagen oplyst, at katten er returneret til indklagede på grund af diverse mangler på katten. Katten var ved returneringen i meget dårlig stand, inficeret med parasitter, herpes, dårlig mave, betændte øjne og polypper i øret, således at klageren var nødsaget til at iværksætte diverse behandlinger for at holde katten i live. Klageren har derfor krævet sine dyrlægeudgifter dækket.

Indklagede har i anledning af klagen udtalt, at katten var syg ved leveringen og har smittet hendes katter med diverse infektionssygdomme, således at indklagede på grund af smitten har mistet flere små killinger. Handlen blev efter aftale med klageren hævet på grund af at katten ikke trivedes og var konstant syg.

Nævnet har besluttet at afvise at tildele dig erstatning for dine dyrlægeregninger.

Til afvisningen skal nævnet indledningsvist bemærke, at nævnet ikke kan til at gå ind i sager, hvor det er omtvistet, hvor og hos hvem en infektionssygdom er opstået. Nævnets sagsbehandling må tage sit udgangspunkt i de fakta, som parterne er enige i, og såfremt der er væsentlige tvivl om disse fakta, henvise sagen til de almindelige domstole, hvor der er mulighed for vidneafhøringer.

I den konkrete sag, er der mellem parterne enighed om, at købet er hævet på grund af mangler ved katten.

Dansk rets almindelige regel i såvel forbrugerkøb som almindeligt køb er, at når handlen hæves, afleverer parterne hver især det, de har modtaget i forbindelse med handlen. Køber afleverer den mangelfulde genstand, og sælger afleverer købesummen eller ved byttehandel, af det han har modtaget som betaling. Det betyder altså, at sælger som udgangspunkt modtager den mangelfulde vare retur.

Dette indebærer naturligvis, at sælger ikke senere kan gøre krav mod køber, fordi genstanden er mangelfuld. Det ligger i selve hævebeføjelsen.

Køber har en pligt til at opbevare genstanden forsvarligt, og sælger har også en pligt til at undersøge genstanden nøje, før den tages retur.

Da klager selv har afhentet katten hos køber, og dermed haft lejlighed til at undersøge katten, og eventuelt før købet blev endeligt hævet, foreslås nedslag i tilbagebetalingsbeløbet.

Der er i sagen ikke belæg for at antage, at køber har vanrøgtet katten. Den har ifølge de medsendte dyrlægeerklæringer været i behandling flere gange.

KN 09-05

Klagerne købte katten blandt andet til avl den 11. oktober 2008 for 5.000 kr. Der blev indgået skriftlig overdragelsesaftale. Katten parrede en af klagerens hunkatte, hvilket resulterede i et kuld på fire killinger. Efter omkring 2½ måned konstaterede en dyrlæge, at katten havde kraftig tandkødsbetændelse. Efter behandling mente dyrlægen og klagerne, at katten var skadet mentalt som følge af tandkødslidelsen, og den blev aflivet den 10. marts 2009.

Klagerne har krævet købesummen tilbagebetalt og erstatning for i hvert fald en del af udgifterne til dyrlæge. Endvidere har klagerne bedt om vejledning til hvordan man skal udforme salgsaftaler vedrørende de fire killinger.

Indklagede har afvist klagerens krav med henvisning til, at lidelsen stammer fra klagerens katteri.

Det fremgår af en mailkorrespondance mellem parterne i februar 2009, at indklagede tilbød at betale til klagerne 1.800 kr. mod tilbagelevering af katten. Klagerne accepterede tilbuddet. Ingen af parterne har omtalt denne aftaleindgåelse i deres indlæg over for nævnet.

Nævnet fastslår, at kattens tandkødslidelse ikke kan skyldes en medfødt disposition.

Nævnet har ikke grundlag for at antage, at katten var mangelfuld ved overgivelsen til klagerne. Som klagerne har formuleret deres krav kan nævnet derfor ikke give klagerne medhold.

Derimod finder nævnet, at parternes aftale uændret står ved magt. Det gør ikke nogen forskel, at katten ikke kan tilbageleveres, da indklagedes tilbud var begrundet i en accept af, at aftalen kunne ophæves. Klagenævnet pålægger herefter indklagede at betale 1.800 kr. til klagerne.

Nævnet kan ikke påtage sig at rådgive om kontraktformulering, men peger på, at købere kunne have interesse i en oplysning om, at de solgte kattes far er aflivet på grund af svær tandkødsbetændelse.

KN 09-06

I brev af 9. april 2009 klages der over køb den 27. september 2007 af Norsk Skovkat. Katten der er solgt til avls og udstillingsbrug, har efterfølgende vist sig at have indadkrængede øjenlåg, entropion. Lidelsen blev opdaget ved en udstilling den 7. december 2008. Klageren mener, at da sygdommen er en arvelig lidelse, har den derfor været til stede ved leveringen, og der kræves derfor en erstatning efter købeloven svarende til en ny avlshan. Nævnet har forelagt klage for indklagede der har oplyst, at hun tilbød, efter at forhørt sig hos andre opdrættere og egen dyrlæge, at tage katten retur mod at betale købesummen på 4.500,- kr. plus prisen for øjenoperationen.

Indklagede oplyser, at sagen herefter gik i hårdknude, da klageren ikke ønskede at levere katten retur. Indklagede oplyser endvidere, at katten, efter at manglen var konstateret, blev far til et nyt kuld killinger.

Nævnet har behandlet sagen senest på et møde den 20. februar 2010.

Et enigt nævn besluttede, at der ikke kan tilkendes erstatning efter købeloven for de udgifter, som klageren har haft i anledning af manglen ved katten.

Købelovens § 42, stk. 2 siger: "Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses for tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køber kræve skadeserstatning."

Der findes i det konkrete tilfælde ikke belæg for at antage, at opdrætterne var bekendt med sygdomsanlægget specielt når henses til, at manglen blev opdaget over et år efter leveringen, og kan derfor ikke ifalde et erstatningsansvar efter købeloven.

For at der kan tilkendes forholdsmæssig nedslag i købesummen kræves, at manglen var til stede ved leveringen. Der kræves ikke, at sælger var vidende om manglen.

Da sygdommen efter den undersøgende specialdyrlæges opfattelse skyldes arvelige anlæg, må sygdommen i konsekvens heraf have været til stede ved leveringen. Nævnet finder det ubetænkeligt at lægge denne vurdering til grund for afgørelsen. Da katten efter det oplyste har haft killinger, også efter den arvelige sygdom blev konstateret, findes nedslaget passende at kunne sættes til 2.000,- kr. svarende til knap halvdelen af købesummen.

KN 09-07

I et brev af 15. april 2009 klages over køb af hvid Perser til avlsbrug. Katten lider af PKD, og er derfor efter klagerens opfattelse uegnet til avl, da sygdommen er arvelig. Der er ikke nedlagt en egentlig påstand overfor nævnet, såsom forholdsmæssigt nedslag i købesummen eller andre mangelsbeføjelser efter købeloven.

Nævnet har forelagt jeres klage for opdrætter, der har oplyst, at katten er solgt som kælekat, og ved salget blev køber gjort opmærksom på, at katten ikke var PKD testet. Opdrætter lukker normalt ikke stamtavler, men stoler på købers oplysninger om, at katten er til kæll.

Nævnet har behandlet jeres klage senest på et møde den 20. februar 2010.

Nævnet var enige i ikke at foretage sig yderligere i anledning af klagen.

Som årsag til nævnets beslutning kan anføres, at PKD ikke er en mangel i købelovens forstand for så vidt angår avlsmulighederne. Der er ikke forbud mod eller restriktioner på at avle på katte lidende af denne sygdom. Det er op til den enkelte opdrætter at vælge, om man vil opdrætte på katte lidende af denne skavank. Hvis det er vigtigt for klageren at undgå at opdrætte katte lidende af PKD, kan man teste killingerne, og kun videresælge de killinger til avl, der ikke lider af PKD. De killinger, der har PKD kan neutraliseres eller få en stamtavle med avlsforbud.

En ny opdrætter har derudover en pligt til at sætte sig ind i de sygdomme, som er almindelige for racen, eksempelvis ved at forhøre sig hos en erfaren opdrætter eller tage kontakt til en specialklub eller en avlskonsulent.

Nævnet afgørelse kan ikke påklages til FU, da der ikke er truffet en disciplinær foranstaltning, jf. vedtægterne for nævnet § 6.

KN09-08/09

I denne sag har begge parter klaget til Klagenævnet henholdsvis i brev af 20. april 2009 og i brev af 26. april 2009 vedrørende køb af udstillings- og avlskat.

Det fremgår af sagen, at katten, en blåmasket Hellig Birma killing, blev solgt den 12. oktober 2007 som udstillings- og avlskat ifølge kontrakten.

Efterfølgende viste det sig, at katten havde "løbere" på 6, 5 cm og 0,5 cm på bagbenene, og derfor reelt var uden udstillingsmuligheder, da "løbere" hos en Hellig Birma, ses som en alvorlig udstillingsfejl.

Køberen af katten finder derfor, at det er et tillidsbrud, at sælger ikke ved købet har oplyst, at katten havde "løbere", og har derfor afbrudt samarbejdet med sælgerne, dog bortset fra de forpligtigelser, der følger af kontrakten.

Sælgerne har klaget til nævnet over, at køber ikke holder dem underrettet om killingerne efter katten er solgt til avls- eller kælekatte, lige som køber ikke har underrettet dem om en hankillings videre skæbne. Køber har heller ikke underrettet dem om, at katten blev syg i forbindelse med drægtighed og fødsel. Den information, som de har, er indhentet fra købers hjemmeside, hvilket de mener, er et brud på kontrakten, hvor der skal underrettes ved sygdom og død.

Begge parter har anmodet nævnet om en tolkning af kontraktens ordlyd og køber beder nævnet om at overveje, om der kan tilkomme hende et forholdsmæssigt nedslag i købesummen på grund af udstillingsfejlen, men har ellers ikke nedlagt andre påstande i forbindelse med købet af katten.

Nævnet har sidst afholdt møde i sagen den 20. februar 2010.

Nævnet er enig med køber i, at en Hellig Birma kat, der har så store løbere, ikke burde være solgt som udstillingskat. Her henses også til, at køber burde være gjort opmærksom på, at katten havde "løbere", da "løbere" er synlige på en blåmasket Hellig Birma kat ved 12 ugers alderen, hvor killingen sælges. "Løbere" er en alvorlig kosmetisk fejl hos udstillingsbirmaer, da handskernes form tillægges stor vægt ved udstillinger. Nævnet har noteres sig, at katten trods denne udstillingsfejl, har opnået pæne resultater på udstillinger. Der kan ikke ikendes et forholdsmæssigt nedslag i købesummen, da der er klaget for sent efter, at fejlen blev konstateret. Dertil kommer at katten har fået meget pæne bedømmelser i øvrigt, og at det ikke kan udelukkes, at dommere vil se mindre strengt på fejlen, hvis hun udstilles som kastrat.

For så vidt angår fortolkningen af en kontrakt, skal en kontrakt fortolkes strikt efter ordlyden. En kontrakt er en indskrænkning i ejendomsretten, og eventuelle uklarheder tolkes mod den der har skrevet kontrakten, her sælger.

Efter kontrakten skal sælger underrettes ved katten sygdom og død. Katten er i dag steriliseret, da køber ikke fandt, at hun var egnet til avlskat på grund af problemer med fertiliteten og væskebalance ved fødsel og diegivning. Dette anser køber ikke som en sygdom og har i konsekvens heraf ikke underrettet sælger. Nævnet kan ikke vurdere, om sterilisation af katten skyldes sygdom, men såfremt den er begrundet i ovennævnte årsager, må nævnet lægge til grund, at køber ikke ifølge kontrakten er forpligtet til at underrette sælger herom. Det fremgår heller ikke af kontrakten, hvorledes sælger skal orienteres. Køber er således ikke forpligtet til at fremsende kopier af dyrlægeerklæringer eller lignende. Oplysninger på en hjemmeside, som sælger er vidende om eksisterer, kan i visse tilfælde anses som tilstrækkelig information. Nævnet er dog enig med sælger i, at det må anses for almindelig høflighed særskilt at orientere opdrætteren herom.

Kontrakten pålægger endvidere køber at orientere sælger om eventuelle hankillinger, der sælges til avlsbrug. Sælger skal godkende salget af avlshankatte. Køber har beholdt en hankilling og finder derfor ikke, at sælger skal underrettes herom, da kontrakten kun regulerer et salg af hankillinger. Køber har ret i denne tolkning af kontrakten. Kontrakten regulerer ikke, når en hankat beholdes til eget brug. Men igen, det havde været høfligt, hvis køber havde orienteret sælger herom. Det er ikke særlig ressourcekrævende at sende en mail eller en SMS.

For så vidt angår købers opsætning af egen hjemmeside, indeholder kontrakten ingen bestemmelser herom. Det er således op til køber at bestemme, hvorledes hjemmesiden skal designes og hvilke oplysninger om kattene, der skal fremgå af hjemmesiden.

KN 09-10

Killingerne blev købt for i alt 8.500 kr., og ved afhentningen den 17. april 2009 fik klagerne udleveret en tube øjensalve, idet indklagede oplyste, at den ene killing havde øjenbetændelse. Indklagede instruerede i brug af salven og udleverede også til supplerende brug noget steriliseret saltvand. Begge killinger og en af klagerens andre katte blev tilset af dyrlæge den 22. april 2009. Efter nogle dage konstaterede klageren, at killingerne havde små sår under næsen. Da disse spredte sig, blev killingerne igen tilset af dyrlægen, der indledte behandling med antibiotika. Indklagede blev underrettet om forløbet og oplyste, at killingerne havde herpes. Den 5. maj 2009 fik indklagede efter aftale begge killinger tilbage og betalte købesummen på 8.500 kr. til klageren.

Indklaget har i anledning af klagen oplyst, at klagen findes uberettiget og ubegrundet. Tuben med øjensalve blev udleveret til køber for at oplyse om at killingen havde været behandlet med denne salve. Killingerne var sunde og raske ved overdragelsen den 17. april 2009. 10 dage inden var killingerne blevet neutraliseret af Skovlunde dyreklinik, der var overbevist om killingernes sundhed. Den 5. maj modtager sælger killingerne retur, og den 6. maj erklærer en dyrlæge killingerne raske. Dette støttes af en erklæring fra dyrlægen dateret 13. august 2009. Killingerne boede i 8 uger hos sælger uden sundhedsmæssige problemer og blev herefter videresolgt, uden at der har vist sig sygdomstegn.

Klageren har krævet erstatning for udgifter til dyrlæge og refusion fra indklagede af klagegebyr, i alt 2.160 kr.

Klagenævnet er enig om vurderingen af sagen:

Nævnet konstaterer, at handlen er ophævet, og at der alene er spørgsmål om erstatning.

Killingerne var syge og under behandling ved overgivelsen. Da indklagede uden forbehold accepterede at modtage killingerne under disse omstændigheder, finder nævnet ikke at, indklagede har pådraget sig erstatningsansvar. Nævnet giver derfor ikke klageren medhold.

09-11

I et brev af 23. juni 2009 er der klaget over køb den 1. februar 2008 af sort Perser.

Klagen er begrundet med, at katten den 25. maj 2009 blev indlagt med vejrtrækningsbesvær på grund af lungeødem. En hjertescanning viste, at hjertemuskulaturen var meget fortykket, hvilket medførte dårlig fyldning af hjertet med blod og dermed dårligt kredsløb. Katten blev efter samråd med dyrlægen aflivet, da prognosen var dårlig. Dyrlægeerklæringen siger, at det er overvejende sandsynligt, at fejlen er medfødt. Der kræves kattens pris refunderet samt erstatning efter købeloven.

Sælger har i anledning af klagen oplyst, at der er blevet tilbudt en erstatningskilling leveret på klagerens bopæl. Dernæst finder sælger ikke, at det er endeligt bevist, at hjertelidelsen er medfødt, således at manglen har været til stede ved leveringen. Erstatningskillingen er tilbudt pr. kulance og sælger finder ikke, at der er krav på yderligere erstatning i henhold til købeloven.

Nævnet er enig i, at der ikke kan tilkendes erstatning for dyrlægeudgifter, taxakørsel med videre efter købeloven.

Købelovens § 42, stk. 2 siger: "*Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses for tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køber kræve skadeserstatning.*"

Der findes i det konkrete tilfælde ikke grundlag for at antage, at opdrætterne var bekendt med sygdomsanlægget, specielt når henses til, at manglen blev opdaget over et år efter leveringen, og sælger kan derfor ikke ifalde et erstatningsansvar efter købeloven.

Nævnet var endvidere enig i, at det er overvejende sandsynligt, at manglen var til stede ved leveringen, således at der kan tilkendes et forholdsmæssigt nedslag i købesummen. Der er efter købeloven en vis rimelig valgmulighed for så vidt angår mulighederne i anledning af mangler ved salgsgenstanden. Et forholdsmæssigt nedslag i købesummen kræver ikke, at sælger var vidende om manglen. Et forholdsmæssigt nedslag i

købesummen kan tilkendes, såfremt der er klaget over manglen inden 2 år efter leveringen, jf. købelovens § 54 og forbrugerkøbelovens § 83.

Da der hverken er oplyst kattes pris eller medsendt kontrakt har nævnet set at sælger i sit svar til nævnet har oplyst, at der er betalt 1.050,- kr. for katten og klageren forlanger 3.500,- kr. for katten. Nævnet sætter skønsmæssigt et forholdsmæssigt nedslag i købesummen på 800,- kr.

Nævnet tilkendelse af et forholdsmæssigt nedslag i købesummen kan ifølge vedtægterne for nævnets, jf. § 6, påklages til FU for så vidt angår størrelsen på det forholdsmæssige nedslag i købesummen.

KN-09-12

Der klages i et brev af 16. august 2009 over køb af Main Coon killing. Klageren har begrundet sin klage med, at killingen ved første helbredsundersøgelse led af en kraftig mundhulebetændelse, gingiva, der muligvis skyldes en virus. Da kattens far nyligt er aflivet på grund af samme lidelse, er klageren naturligt bekymret for killingens fremtid.

Opdrætterne har i anledning af klagen oplyst overfor nævnet, at faderen led af kronisk mundhulebetændelse, men at alle deres katte er sunde og raske. Opdrætterne er kede af, at klageren ikke har været i kontakte med, så de sammen har kunnet finde en løsning.

Nævnet var enig om, at der i klagen manglede oplysninger om, hvad der vil opnås med klagen.

Det kan på baggrund af de indsendte oplysninger ikke udelukkes, at der kan tilkendes et forholdsmæssigt nedslag i købesummen efter købeloven. I så fald har nævnet brug for at kende købesummen, da nedslaget sættes i forhold til kattens pris. En erstatning efter købeloven forudsætter, at sælger var vidende om manglen ved leveringen.

Nævnet kan således ikke behandle sagen, men vil råde klageren til at forsøge at finde en løsning på problemet sammen med sælger, og såfremt dette ikke lykkes, kan der klages til nævnet på ny.

Nævnet finder endvidere, at du burde have mere ihærdigt forsøgt at komme i kontakt med sælger, inden en klage til nævnet var indgivet. Det er i langt de fleste tilfælde bedst, at parterne i enighed når frem til en løsning på problemet.

KN 09-13

I et brev af 5. september 2009 klages der over køb Hellig Birma avlshankat den 6. september 2008 Klagen er begrundet med, at hankatten efter nogen tids sygdom den 26. juni 2009 blev aflivet på grund af manglende trivsel. Obduktionen viste, at katten havde væske i bughulen, væskefyldte lunger og et endog meget lille hjerte.

Klager har derfor krævet kattens pris refunderet og dyrlægeregningerne betalt, således at den samlede sum andrager 11.240,- kr. Katten er solgt for 6.000,- kr. Opdrætter har tilbudt en erstatningskat, men det har klager ikke ønsket at modtage, da der kun ønskes en hankat med gen for rødt, hvilket opdrætter ikke har kunnet levere.

Indklager har i anledning af klagen blandt andet oplyst, at katten trods råd fra dyrlægen herom har afkom og vedlægger kopi af udstillingskatalog som bevis herfor.

Et enigt nævn har besluttet, at der ikke kan tilkendes erstatning for afholdte dyrlægeudgifter efter købeloven.

Købelovens § 42, stk. 2 siger: "*Savnede genstanden ved købets afslutning egenskaber, som må anses for tilsikrede, eller er manglen efter købets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køber kræve skadeserstatning.*"

Der findes i det konkrete tilfælde ikke grundlag for at antage, at opdrætterne var bekendt med sygdomsanlægget, specielt når henses til, at manglen blev opdaget over et år efter leveringen, og sælger kan derfor ikke ifalde et erstatningsansvar efter købeloven.

For så vidt angår tilkendelse af et forholdsmæssigt nedslag i købesummen kræver dette ikke, at sælger var vidende om manglen ved leveringen.

Et for lille hjerte må anses for at være en skjult fejl, der med altovervejende sandsynlighed har været til stede ved leveringen, navnlig henset til den autoimmune lidelse og til den undersøgende dyrlæges udsagn, som nævnet i det konkrete tilfælde ikke finder grundlag for at tilsidesætte.

Du kan derfor ikendes et forholdsmæssigt nedslag i købesummen efter købelovens § 42, stk. 1, eller forbrugerkøbelovens § 78, stk. 1, nr. 3.

Under hensyntagen til at katten har fået afkom og således til en vis grad har opfyldt formålet med købet, findes afslaget passende at kunne sættes til kr. 5.500,- .

Nævnets afgørelse for så vidt angår det forholdsmæssige afslag i købesummen kan påklages til FU, jf. vedtægterne for nævnets § 6.